

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Iohanni Strigoniensi Archiepiscopo & successoribus ejus canonicè
substituendis in perpetuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

instituti & temporalibus amplifictur augmentis. Datum Viterbij v 11. Kal. Iunij, anno duodecimo.

ARCHIPRESBYTERO ET
Capitulo Garaganice Ecclesie.

Dilectus filius D. basilicæ principis Apostolorum Canonicus præbendam quam olim in Ecclesia vestra tenuerat sponte in nostris manibus resignavit; quam nos dilecto filio Bartholomæo clerico & familiari nostro, quem suæ probitatis obteutu nos & fratres nostri carum habemus admodum & acceptum, de benignitate sedis apostolicæ duximus conferendam, & eum de ipsa cum pertinentiis suis manibus propriis curavimus investire. Quocirca universitati vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus dictum Bartholomæum in fratrem vestrum & Canonicum admitrentes, & eum in Choro & locum in Capitulo assignantes, præbendam ipsam cum integritate omnimoda ipsius nuntio sublato cujuscumque contradictionis & appellationis obstaculo assignetis, mandatum apostolicum taliter impleturi quod idem Bartholomæus, qui vobis & Ecclesie vestræ poterit existere fructuosus, teneatur apud nos de cetero vestra negotia promovere, ac nos devotionem vestram debeamus merito commendare. Datum Laterani 11. Idus Maij, pontificatus nostri anno duodecimo.

IOHANNI STRIGONIENSI
Archiepiscopo & successoribus ejus canonicis
substituendis in perpetuum.

Illis petentium precibus dignum est facilem nos præbere assensum, & vota quæ à rationis tramite non discordant effeclur prosequente complere. Cum ergo, venerabilis in Christo frater, postulasles à nobis ut jus coronandi Vngaricos Reges, quod ad te ac successores tuos asseris pertinere, tibi & illis apostolico dignemur privilegio confirmare, nos inspecto regefto felicitis recordationis Alexandri Papæ prædecessoris nostri, in eo perspeximus contineri quod cum Principes & Barones Vngarici regni ab eodem prædecessore nostro cum multa precum instantia postularint ut si bonæ memoriæ Laurentius prædecessor tuus juxta mandatum ipsius inclitæ recordationis Belam tunc in Regem Vngarorum electum contradiceret coronare, ipsi per alium imponi regni faceret diadema, ne regno & Ecclesie Vngariæ gravia possent pericula provenire si dictus

Bela eceleriter unctionem non reciperet & coronam, idem prædecessor noster præfato prædecessori tuo per apostolica scripta mandavit & in obedientiæ virtute præcepit ut supradictum electum in Regem omni dilatione, contradictione, & appellatione postpositis coronaret, aut si per seipsum eum fortè pro debilitate corporis coronare non posset, bonæ memoriæ Colocensi Archiepiscopo intimaret ut eum absque præjudicio honoris & dignitatis ipsius ac Strigoniensis Ecclesie, congregatis Episcopis regni in loco ubi Reges coronari consueverunt, in Regem inungeret, & sibi coronam imponere non differret, recepto prius ab eodem electo in Regem scripto de consilio & assensu ipsorum & Principum regni apertè suo sigillo bullato quod ex hoc nullum ei vel Strigoniensi Ecclesie præjudicium fieret quod minus Vngarici Reges ab Archiepiscopis ejusdem Ecclesie semper debeant coronari, præfato Colocensi dans nihilominus in præceptis ut si sæpedictus prædecessor tuus coronare nollet eundem nec in hac parte ipsi committere vices suas, idem auctoritate apostolica fretus, contradictione ac appellatione postpositis, absque præjudicio illius & Strigoniensis Ecclesie non postponeret coronare, ita quidem quod idem electus in Regem ante coronationem suam Ecclesie sæpefata scriptum faceret supradictum, quod idem ipsi fecit postmodum in hæc verba. *Ego Bela Dei gratia Vngarie, Dalmatiæ, Croatia, Rameque Rex divina disponente clementia suscipio coronam de manu Colocensis Archiepiscopi, sed non in præjudicium Strigoniensis Ecclesie quod minus Vngarici Reges ab ejusdem Ecclesie Archiepiscopis semper debeant in posterum coronari.* Felicitis quoque recordationis Clemens & Celestinus ad instar præfati prædecessoris nostri dignitatem coronationis Regum Vngarorum decessoribus tuis & Ecclesie tibi commissæ auctoritate apostolica confirmarunt. Nos igitur eorundem prædecessorum nostrorum velligiis inhærentes, præfatum jus, ut videlicet Vngarici Reges ab Archiepiscopis Strigoniensibus semper debeant coronari, tibi & successoribus tuis auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti privilegio communimus. Salva semper apostolicæ sedis auctoritate, à qua Vngarici regni corona processit. Dcernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præ-

sumpserit, indignationem omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Cunctis autem vobis jus idem servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Datum Laterani per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Colmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij, Indictione xii. Idibus Maij, incarnationis dominicæ anno M C C I X. pontificatus vero Domni Innocentij Papæ I I I. anno duodecimo.

ARCHIEPISCOPO ET CAPITULO
Strigoniensi.

Epist. 43.
De eadem re.

Sollicitudinis nostræ debitum exigit ut cum ad universalis Ecclesiæ regimen sumus Domino disponente vocati, sua jura servemus quibuslibet illibata, illos apostolico patrocinio munientes, ne super eis perpeti valeant calumnias malignorum. Inde est, venerabilis frater Archiepiscopo, quod olim tuis precibus annuentes, jus quod à bonæ memoriæ Alexandro Papa prædecessore nostro & inclitæ recordationis Bela Vngarorum Rege ac Ecclesia Colocensi, videlicet ut Vngarici Reges ab Archiepiscopis Strigoniensibus semper debeant coronari, Strigoniensi metropoli fuit manifestè recognitum, sicut in eorum authenticis continetur, & felicis recordationis Clemens & Celestinus prædecessores nostri suis litteris confirmarunt, jus quoque quod habes in conferendis ecclesiasticis sacramentis Regibus & Reginis Vngariæ ac heredibus eorundem, & jurisdictionem ecclesiasticam quam in Præpositos & officiales Regiæ domus habes, quam idem prædecessor noster Celestinus Ecclesiam Strigoniensem habere decrevit, jurisdictionem etiam quam obtines in præposituris & abbatibus regalibus Ecclesiæ Strigoniensi per Vngariam ubicunque subjectis, decimas insuper, primitias, & incensum quæ de camera Regis Ecclesiæ memoratæ debentur, sicut omnia de ratione vel consuetudine ad Ecclesiam tuam pertinere noscuntur, tibi tuisque successoribus auctoritate curavimus apostolica confirmare. Volentes igitur ea quæ per nos & prædecessores nostros vestræ sunt Ecclesiæ confirmata eidem in perpetuum illibata servari, auctoritate præsentium districtius inhibemus ne vos vel ipsam Ecclesiam super eis præsumat quisquam temerè molestare. Nulli ergo omnino hominum

Vide Baron.
ad an 1169,
§. 52.

liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit &c. usque incursum. Datum Laterani vii. Idus Maij, pontificatus nostri anno duodecimo.

EPISCOPO ET MAGISTRIS
P. Circatori majoris Ecclesiæ & .. Canonico sancti Salvatoris Metensis.

Constitutis in præsentia nostra Hysembardo monacho & procuratore Abbatis sancti Vincentij Merensis dilectum filium A. Subdiaconum & Capellanum nostrum concessimus auditorem. Coram quo monachus proposuit memoratus quod cum olim infra annos existens in monasterio Belliprati Cisterciensis ordinis monachalem habitum suscepisset, & fuisset ibidem aliquandiu conversatus, tandem per Abbatem loci ejusdem ab observantia ordinis absolutus, & à parentibus traditus litteralibus disciplinis, postmodum fuit ad servitium Metensis Cancellarij evocatus, Tandem verò ad apostolicam sedem accedens, de mandato nostro à præfato Abbate receptus exiit in monachum & in fratrem, & ipso & conventu consententibus præposituram & administrationem, duobus monachis amotis ex ea, fuit regulariter affectus. Cujus promotioni dicti monachi plurimum invidentes, quadam nocte cum complicibus suis irruentes in eum, ipsum nequiter verberarunt, & plagis impositis abierunt semivivo relicto. Cumque super hoc per Abbatem prædictum suam non posset assequi rationem, tandem querela deposita coram venerabili fratre nostro Archiepiscopo Treverensi, ab ipso & iudicibus assignatis ab eo ad nostram fuit audientiam appellatum, quare à Metensi monasterio violenter ejectus, ab ipsis fuit nequiter verberatus, & arrepto itinere ad sedem apostolicam veniendi, dictus Abbas de consilio monachorum ipsorum positus eidem insidiis ipsum capi fecit & rebus omnibus spoliatum carceri mancipari, à cuius manibus, prout Domino placuit, liberatus, iter quod inceperat consummavit, & in nostra præsentia constitutus super prædictis & aliis multis excessibus contra præfatum Abbatem litteris ad quosdam iudices impetratis à nobis, ad propria est reversus. Cumque fecisset citari Abbatem, idem ira commotus intempestivè noctis silentio ad domum in qua manebat destinata multitudo armatorum ostia frangi fecit, nec mortis evasisset periculum, nisi

Epist. 44.
Vt i. monachum
cogant ad
nosterium
recurrere.